

UDSKRIFT
AF
HØJESTERETS DOMBOG

HØJESTERETS DOM
afsagt onsdag den 19. marts 2014

Sag 18/2012

(1. afdeling)

Appellant

(advokat Ole Sigetty)

mod

Skatteministeriet

(kammeradvokaten ved advokat Anders Vangsø Mortensen)

I tidligere instans er afsagt dom af Østre Landsrets 16. afdeling den 21. december 2011.

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Marianne Højgaard Pedersen, Poul Dahl Jensen, Michael Rekling, Oliver Talevski og Jens Kruse Mikkelsen.

Påstande

Appellanten, har nedlagt påstand om, at indstævnte, Skatteministeriet, skal anerkende, at han bevilges henstand med betaling af skatter og afgifter for indkomstårene 2004-2007.

Skatteministeriet har påstået stadfæstelse, subsidiært at sagen hjemvises til SKAT til fornyet behandling.

Supplerende sagsfremstilling

Appellanten er ved Retten i Helsingørs dom af 11. september 2013 idømt fængsel i 5 år og en tillægsgbøde på 55.862.627 kr. efter straffelovens § 289 om overtrædelse

af særlig grov karakter af bl.a. skatte- og afgiftslovgivningen. Samtidig er **Appellanten** i medfør af retsplejelovens § 991 dømt til at betale 21.738.000 kr. i erstatning til SKAT for unddragne selskabsskatter. Dommen er anket til Østre Landsret. Straffesagen angår bl.a. nogle af de forhold, som er omfattet af denne sag om henstand med betaling af skatter og afgifter for indkomstårene 2004-2007.

Det fremgår af de i landsrettens dom omtalte opgørelser og rapporter fra registreret revisor **Person 2**, at **Appellanten** og hans daværende ægtefælle havde et privatforbrug på 300.162 kr. fra den 25. september 2008 (dagen efter hans konkurs) til den 31. december 2008. I 2009 og 2010 er privatforbruget opgjort til henholdsvis 753.714 kr. og 743.014 kr.

Forklaringer

Til brug for Højesteret er der afgivet forklaring af **Appellanten** den 27. juni 2012.

Appellanten har forklaret bl.a., at han og hans selskaber blev erklæret konkurs henholdsvis den 24. og 29. september 2008. I dagene op til konkursen indgik han en aftale med de fremtidige kuratorer om en tilknytning i minimum 3 måneder efter konkursen. Han skulle således have løn for at hjælpe kuratorerne, og han arbejdede også for dem i en periode på 3 måneder. For sit arbejde fik han 3 gange 75.000 kr. af kuratorerne.

I februar 2009 opstod der en mulighed for, at han kunne bistå nogle folk med at købe aktiver i konkursboet og desuden købe fast ejendom for dem. I begyndelsen var der tale om et ansættelsesforhold, men senere – efter opfordring fra revisor – blev det aftalen, at han skulle have udbetalt honorarer. Hans revisor rådede ham til at oprette en virksomhed, og hen over hele foråret 2009 drøftede han og hans daværende hustru, hvem af dem der skulle oprette virksomheden. Hans daværende hustru, som kommer fra Rusland, var meget skræmt over situationen og forstod ikke det danske system. Hun ville bare gerne have udbetalt løn. Når han ikke selv startede en virksomhed, skyldtes det, at han ikke var klar over, hvordan hans egen situation var efter konkursen, og hvad han kunne. I efteråret 2009 – vistnok i november – rådførte han sig med advokat **Person 5**, som ikke mente, at der var et problem med, at han kunne oprette en virksomhed i sit eget navn. Han kunne bare sende en registreringsblanket

ind, og efter drøftelser med advokat **Person 5** blev de enige om, at han kunne skrive 1. februar 2009 på som begyndelsesdato for virksomheden. Fra april 2009 og fremover fik virksomheden udbetalt 50.000 kr. om måneden aconto af en kunde, **Virksomhed ApS 1**, som ejes af **Person 8**. Beløbene blev udbetalt med henblik på slutfakturering. Efter november 2009 sendte han en registreringsblanket til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Styrelsen svarede ham i foråret 2010, at den havde videresendt hans blanket til SKAT. I foråret 2010 – vist nok i maj – fik han et brev fra SKAT, som anmodede ham om en sikkerhedsstillelse på 1,5 millioner kr. På brevet fra SKAT var allerede angivet et SE-nummer. SKAT foreslog en sikkerhedsstillelse på 1,5 millioner kr. og meddelte ham, at han indenfor 2-3 uger kunne klage over kravet om, at der skulle stilles sikkerhed. Han havde ikke 1,5 millioner kr. til at stille sikkerheden, og han kunne heller ikke skaffe beløbet, så sikkerheden blev ikke stillet. Han diskuterede med advokat Mikelsons, som sagde, at han ikke kunne komme uden om kravet om sikkerhedsstillelse. Han måtte herefter konkludere, at det ikke kunne lade sig gøre at oprette en virksomhed, og han lavede bogføring for det forløb, der havde været, og indbetalte det skyldige momsbeløb til SKAT. Hans tidligere hustru havde fået løn, og hun selvangav selv sin løn til SKAT og indbetalte det skyldige beløb i skat. Virksomheden havde således været i drift i 2009, men momsbeløbet blev betalt i 2010. I 2010 var der nogle få udgifter i virksomheden, for eksempel til revisor og telefon. I november 2009 indstillede virksomheden de udadgående aktiviteter, og den egentlige aktivitet i virksomheden var således fra februar 2009 til november 2009.

Efter 1. november 2009 fik han udbetalt B-indkomst fra **Person 8's** øverste selskab **Virksomhed 2, V2**, som er et anpartsselskab. Han fik ca. 180.000 kr. for 2009 og halvdelen af 2010, indtil den 30. juni 2010. Beløbet dækkede en specifik afregning for forretninger, som han havde tilført **Person 8's** selskab. Han drev således den ikke registrerede virksomhed, som fik udbetalt 50.000 kr. pr. måned, og ved siden af fik han selv en bonus fra **V2** for 2009 og første halvdel af 2010 indtil 30. juni 2010. Bonussen på ca. 180.000 kr. brugte han til at betale gæld med, for eksempel skyldig lokaleleje og kontorleje for virksomheden.

Den 30. september 2010 var den personligt drevne virksomhed afviklet. Efter 30. juni 2010 har han levet af lån fra sin far. Han har ikke været konsulent for **V2**, men han har fra **V2** fået udbetalt mindre honorarer på i alt ca. 152.000 kr. for mindre opgaver. I 2009 og første halvdel af 2010 var hans opgaver for **V2** i det væsentlige at finde ejendomme til

selskabet. Efter 30. juni 2010 har hans opgaver primært bestået i at finde de billigste håndværkere til konkrete byggeopgaver. Efter 30. juni 2010 har han således fået honorar fra **V2** hvis han har løftet konkrete opgaver for selskabet. Han må se, om det er muligt stadig at finde nogle gode ting til **V2** men det bliver sværere og sværere, for udbuddet er ikke det samme. Han har ikke haft andre indtægter i perioden end dem, han har forklaret om.

Fra konkurstidspunktet og fremefter har han ikke haft nogen formue, men kun gæld. Siden konkursen har han været nødt til kontinuerligt at låne penge af sin far for at kunne leve. Hans far giver ham 50.000 kr. pr. år og samme beløb til hvert af sine to børnebørn. Herudover låner han ca. 100.000 kr. om året af sin far, som fører nøje regnskab med lånene. Det kan godt passe, at han siden konkursen har lånt i alt cirka 400.000 kr. af sin far. Så vidt han ved, har hans tidligere hustru også lånt af sin familie nogle gange siden konkursen.

Han blev skilt fra sin tidligere hustru i maj 2012. Hun indgav skilsmissebegæring før nytår 2011/2012.

Hustruen arbejdede i 2008 for Metropolitan Apartments, som er et selskab, der ejes af **Person 9**. Hun ophørte med dette arbejde i december 2008, og derefter var hun postbud på Hellestrup postkontor i januar, februar og lidt af marts 2009. Herefter bistod hun ham i hans enkeltmandsvirksomhed indtil november 2009. Så fik hun et rengøringsjob, og efter det fik hun et fast job hos hans far. Hun har modtaget børnechecks og så videre, men i øvrigt har hun ham bekendt ikke haft andre indtægter.

Registreret revisor **Person 2**, Rådgivningsgruppen, har været revisor for hans far i mange år. Da Skatteministeriet valgte at anke den henstand, som Landsskatteretten havde givet ham, blev han bombarderet med spørgsmål fra sin tidligere advokat. Han sagde til advokaten, at han ville bede Rådgivningsgruppen besvare spørgsmålene og udarbejde en redegørelse om hele forløbet. Rådgivningsgruppen fik i den forbindelse alle kontoudtog og alle væsentlige regninger. Revisor fik oplysningerne fra hans tidligere hustru, som havde styret regnskabet siden konkursen. **Person 2's** opgørelser og rapporter, der er vedlagt som bilag til dennes brev af 27. oktober 2011, er således udarbejdet til brug for besvarelse af provokationer i landsretssagen. Han har fået en kopi af alt materialet, der er fremlagt som bilag til **Person 2's** brev af 27. oktober 2011, og han har skimmet materialet. Han har gennemlæst det

materiale, som vedrører ham selv. Han er ikke stødt på noget, som er forkert, heller ikke i det materiale, der vedrører ham selv, og som han har gennemlæst.

Det er rigtigt, at han pr. konkursdatoen den 25. september 2008 havde en personlig gæld på cirka 1,3 millioner kr. Han skyldte beløbet til sin far, som dels havde lånt ham penge til hans byggeri i Vedbæk dels havde været flink til at betale hans regninger fra juli 2008 og frem.

Det kan godt passe, at hans tidligere hustru dengang havde bruttoaktiver på cirka 430.000 kr. Siden konkursen er hans tidligere hustrus formue blevet brugt. Hans egen gæld er blevet stadig større, og han vil tro, at hans tidligere hustrus penge er sluppet op hen over foråret 2009. På konkurstidspunktet havde han og hans tidligere hustru tilsammen en gæld på cirka 1 million kr., og han vil tro, at hans gæld nu er steget til ca. 2 millioner kr.

Han har under sin forklaring i dag redegjort for sin fulde økonomi og for det, han ved om sin tidligere hustrus økonomi. Så vidt han ved, har **Person 2** alt med i sine opgørelser og rapporter. Han er ikke enig med Østre Landsrets bemærkning om, at der er en betydelig usikkerhed om hans økonomi efter konkursen. Der er efter hans opfattelse ingen usikkerhed om hans økonomi. Der har været udarbejdet analyser og rapporter om perioden, også for perioden 2-3 år før konkursen.

Han har siden konkursen betalt sin far en del af det beløb på 152.000 kr. som han fik til sidst. I øvrigt har han ikke betalt sin far noget beløb. Foreholdt, at lånet fra hans far, **Person 10**, pr. 31. december 2008 var opgjort til ca. 1,3 millioner kr. og at lånet pr. 31. december 2009 var opgjort til ca. 1.145.000 kr. og således var nedbragt med ca. 130.000 kr., udtalte han, at hans far løbende har fået penge ind og ud af de indtægter, der har været til rådighed for ham. I den periode, hvor han havde overskud i den personligt drevne virksomhed, betalte han sin far noget tilbage. De månedlige udgifter i virksomheden bestod af hans tidligere hustrus løn og telefonregninger – i alt ca. 20.000 kr. Herudover var der en akkumulerende lokaleudgift, som til sidst blev betalt i forbindelse med et forlig med udlejer.

Der har været en låneforøgelse i den personligt drevne virksomhed på ca. 200.000 kr. i perioden 2009 til juni 2010. Den låneforøgelse har bevirket, at han har kunnet betale sin far noget tilbage, men hans fars nettotilgodehavende er forøget siden konkursen. De 50.000 kr., som

blev betalt til virksomheden pr. måned, blev indbetalt på hans tidligere hustrus bankkonto. Når han fik udbetalt penge af sin tidligere hustru, fik han pengene kontant.

De 50.000 kr., som hans far giver ham hvert år, bliver udbetalt til ham med nogle tusinde kroner ad gangen. Han har ingen bankkonto selv.

Hen over foråret 2009 fik hans tidligere hustru udbetalt beløb af Metropolitan Apartments, som hun brugte til løbende at afdrage på hans gæld til hans far.

Han har gæld til advokater og revisorer, der har bistået ham i det skattemæssige sagskompleks siden konkursen. Han har haft en klar aftale med rådgiverne om, at indtil sagerne er slut, må de nøjes med at få det, de kan få af det offentlige efter reglerne om omkostningsgodtgørelse. Han mener, at en stor del af rådgiverne kender sagerne godt og er fortrøstningsfulde med hensyn til resultatet. De har i hvert fald sagt til ham, at han ikke skal tænke på resten af det beløb, han skylder dem.

I forbindelse med SKATs ransagning beslaglagde SKAT smykker, der tilhørte hans tidligere hustru og hans daværende svigermor samt hans fars ur. Effekterne lå i hans families penge-
skab i Hornbæk. Advokat **Person 5** kærede beslaglæggelsen, og under kæresagen hævdede SØK sagen, fordi effekterne tilhørte konkursboet og blev udleveret til kuratorerne. Familien stævnedes konkursboet, men sagen blev forliget af omkostningsmæssige årsager. Hans daværende svigermor har betalt nogle penge til kuratorerne for at få sine smykker tilbage. Hans tidligere hustru har lånt penge af en god bekendt, **Person 6**, som har betalt for hendes smykker og fået dem udleveret. Hans daværende hustru og **Person 6** har, så vidt han ved, en aftale om, at hun, hvis hun en dag får råd, kan købe smykkerne tilbage. Hans far har forliget sagen med konkursboet. **Person 6**, som har kendt hans tidligere hustru gennem mange år, fik et større kontantbeløb for sin bolig, der gjorde ham i stand til at betale for hendes smykker.

Han og hans tidligere hustru aftalte efter konkursen med kurator, at de kunne blive boende i sommerhuset i Hornbæk i 3 måneder. De flyttede fra sommerhuset den 1. januar 2009 og flyttede ind i hans tidligere hustrus lejlighed på **Adresse 2** i Hellerup. Der boede han indtil november 2009, på hvilket tidspunkt han flyttede ud til sin far, fordi han og hans tidli-

gere hustru skændtes hele tiden. Den bil, der holdt på adressen, var den bil, hans tidligere hustru typisk lånte af hans far. Det er rigtigt, at han kom i lejligheden ind i mellem for at hente sine børn og så videre.

Advokat **Person 5** havde sagt, at han selvfølgelig ville få henstand med skatten, indtil sagen var afsluttet. Det var kutyme, og advokat **Person 5** havde aldrig oplevet andet. Han sagde dette til sin kone, men SKAT gav imidlertid afslag på henstand. Advokat **Person 5** indbragte afgørelsen for Landsskatteretten og sagde, at Landsskatteretten formentlig ville lave SKATs afgørelse om. SKAT kunne imidlertid inddrive tilgodehavendet alligevel, og han og hans tidligere hustru havde i den anledning et møde med advokat **Person 5**. Advokat **Person 5** forsøgte at berolige hans tidligere hustru, men hun sagde, at hun ikke kunne bo sammen med ham, hvis SKAT kunne komme i hendes hjem. Når han havde fået styr på sine sager, kunne de tale sammen igen. Da Landsskatterettens afgørelse kom, fik han bevilget henstand i 4 år, og omkring maj 2010 flyttede han tilbage til sin daværende hustru. Han flyttede på ny fra sin daværende hustru i oktober 2011.

Efter at have boet hos sin far fik han en lejlighed i **Adresse 3**. SKAT kom på adressen i forbindelse med en udlægsforretning på hans bopæl. Fotografierne er formentlig taget af SKATs medarbejdere. Han havde fået lejligheden to dage forinden. Ejendommen havde han fundet til **Person 8**, som tilbød ham at leje lejligheden til den omkostningsbestemte leje. Han havde ingen møbler selv og ingen penge, og han havde kun taget det med, som han kunne, fra sin far. Nu har han fået en bedre lejlighed på **Adresse 4** i Brønshøj, som er indrettet. SKAT har også været på den adresse, men der var intet, som SKAT kunne gøre udlæg i.

Om sin relation til huset på **Adresse 1** har han forklaret, at **Person 8** har sit kontor i den ejendom. Han har bistået **Person 8** med at istandsætte ejendommen, og han har været på adressen i forbindelse med, at han har udført arbejde for **Person 8**. Han har et skrivebord og en computer i ejendommen og kører derop næsten dagligt. Når han har en computer og et skrivebord på **Adresse 1**, skyldes det, at det er han nødt til at have til rådighed, hvis han skal finde forretninger til **Person 8**. Der er også nogle af **Person 8**s ansatte i ejendommen. Det er rigtigt, at han og **Person 2** har holdt møder om

skattesagen på ejendommen [Adresse 1] Han kan ikke forklare, hvorfor Person 2 i landsretten har forklaret, at Person 2 ikke ved, hvad han lavede på adressen.

Han bekræfter også, at der den 6. oktober 2009 blev gjort forgæves udlæg hos ham, og han kan sagtens huske udlægsforretningen. Den var forgæves, fordi der ikke var noget at gøre udlæg i. Han oplyste ikke under udlægsforretningen om, at der samme dato var indbetalt 50.000 kr. på konto 6010 fra Virksomhed ApS 1 fordi pengene allerede var brugt, da SKAT forsøgte at foretage udlæg. I det øjeblik, pengene blev indbetalt til hans tidligere hustrus konto, var de ikke i hans varetægt længere. De måtte se, om han havde et tilgodehavende i bogføringen. Hen over foråret 2009 kunne hans tidligere hustru som forklaret nedbringe hans gæld til faderen.

Det er endvidere korrekt, at han under en fagedforretning den 21. januar 2010 oplyste til fogeden, at hans far hjalp ham med penge af og til, da han ikke var i job og ingen indtægt havde på daværende tidspunkt. Dengang havde han ikke fast job. I januar 2010 arbejdede han som tidligere forklaret som konsulent for Person 8, men han var ikke fast konsulent, og han havde ikke overblik over, om der senere ville komme et udbytte af dette arbejde. Derfor oplyste han ikke SKAT om det.

Højesterets begrundelse og resultat

Sagen angår, om Appellanten efter skatteforvaltningslovens § 51 er berettiget til henstand med betaling af skatter og afgifter på i alt ca. 154 mio. kr. for indkomstårene 2004-2007, fordi han har klaget over opgørelsen. Der er ikke under denne sag spørgsmål om at give henstand mod sikkerhedsstillelse.

Efter skatteforvaltningslovens § 51, stk. 1, kan SKAT efter ansøgning give henstand med betaling af den del af en skat, som en klage over opgørelsen vedrører. Henstand kan ikke gives for et tidsrum på mere end 4 år, jf. § 51, stk. 3. Efter § 51, stk. 4, kan henstand gøres betinget af sikkerhedsstillelse for henstandsbeløbet, hvis det skønnes, at meddelelse af henstand vil indebære, at muligheden for senere at inddrive kravet forringes.

Det fremgår af forarbejderne til bestemmelsen, at den er en lovfæstelse af hidtidig praksis, hvorefter der – når der klages over en skatteansættelse – efter anmodning som udgangspunkt

gives henstand med betaling af den del af skatten, som klagen vedrører. Dette gælder dog ikke, hvis der er en nærliggende fare for, at skatten ikke vil blive betalt, hvis der ydes henstand, f.eks. hvis den skattepligtige er ved at flytte til udlandet. Alternativt kan der kræves sikkerhedsstillelse for at give henstand.

Efter lovbestemmelsen og dens forarbejder skal en skatteyder som udgangspunkt meddeles henstand med betalingen under klagesagens behandling. Denne adgang må antages navnlig at skyldes, at det kan have store ulemper for en skatteyder at skulle betale et beløb, som måske uretmæssigt er pålagt skatteyderen af SKAT. Skønnes det imidlertid, at en henstand vil bevirke en nærliggende fare for, at skatten ikke vil blive betalt, kan der gives afslag. Det forhold, at der ikke er en aktuel inddrivelsesmulighed, er ikke i sig selv til hinder for, at der kan gives afslag på henstand, og bedømmelsen af, om der er en nærliggende fare for, at skatten ikke vil blive betalt, kan ikke begrænses til en sammenligning mellem den aktuelle inddrivelsesmulighed og den forventede mulighed ved en eventuel henstandsperiodes udløb.

Appellantén blev erklæret personlig konkurs i september 2008, men de indtægter, som han i tiden herefter har haft ved egen virksomhed, indgår ikke i konkursboet, jf. konkurslovens § 33. Det er oplyst, at **Appellantén** fra februar 2009 drev egen virksomhed, at indtægterne herfra blev indsat på hans daværende ægtefælles konto, og at han først oplyste myndighederne om denne virksomhed i maj 2010, efter at Landsskatteretten havde meddelt ham henstand med betalingen af kravet på ca. 154 mio. kr. Han har således i mere end et år drevet uregistreret virksomhed uden løbende afregning af skat og moms.

Appellantens indkomst- og formueforhold må endvidere anses for at være forbundet med stor usikkerhed. Det er således bl.a. oplyst, at han og hans familie i årene efter konkursen havde et privatforbrug på over 700.000 kr. årligt, som angiveligt i betydeligt omfang blev finansieret ved optagelse af familielån, men disse lån er ikke dokumenterede. Endelig vedrører en del af kravet forhold, som der – jf. den nu ved landsretten verserende straffesag – må anses at være begrundet mistanke om er forbundet med skattesvig af særlig grov karakter.

Efter en samlet bedømmelse af disse forhold finder Højesteret, at en henstand ville forøge en nærliggende fare for, at skatte- og afgiftskravet i givet fald ikke ville kunne inddrives.

Appellanten er derfor ikke i henhold til sin ansøgning af 5. november 2009 berettiget til henstand med betaling af skatter og afgifter for indkomstårene 2004-2007.

Højesteret stadfæster herefter landsrettens dom.

Thi kendes for ret:

Landsrettens dom stadfæstes.

I sagsomkostninger for Højesteret skal **Appellanten** betale 50.000 kr. til Skatteministeriet.

De idømte sagsomkostningsbeløb skal betales inden 14 dage efter denne højesteretsdoms afgivelse og forrentes efter rentelovens § 8 a.

--oo0oo--

**Udskriftens rigtighed bekræftes.
Højesteret, den 19. marts 2014.**

**Anonymiseret
kontorfuldmægtig**